



Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: KŽ-483/2024-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Varaždinu, u vijeću sastavljenom od sudaca Rajka Kipkea, predsjednika vijeća te Igora Pavlica i Mirne Mavriček, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Hajdarović, u kaznenom predmetu protiv optuženog Alena Stića, zbog kaznenih djela iz čl. 179.a Kaznenog zakona (Narodne novine broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21, dalje u tekstu: KZ/11) i dr., odlučujući o žalbi optuženog Alena Stića podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Osijeku poslovni broj: K-681/2022-14 od 15. siječnja 2024., na javnoj sjednici vijeća održanoj 27. siječnja 2025.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba optuženog Alena Stića kao neosnovana te se potvrđuje presuda suda prvoga stupnja.

Obrazloženje

1. Općinski sud u Osijeku presudom poslovnog broja: K-681/2022-14 od 15. siječnja 2024. je na temelju čl. 453. t. 3. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj: 152/08, 76709, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19. i 80/22 - dalje ZKP/08-22), optuženog Alena Stića oslobodio optužbe za kazneno djelo protiv osobne slobode, prijetnjom iz čl. 139. st. 2. KZ/11.

1.1. Na temelju čl. 149. st. 1. ZKP/08-22 odlučeno je da troškovi kaznenog postupka iz čl. 145. st. 2. t. 1. i 6. ZKP/08-22 padaju na teret proračunskih sredstava.

1.2. Istom presudom je optuženi Alen Stić proglašen krivim zbog kaznenog djela protiv braka, obitelji i djece, nasiljem u obitelji iz čl. 179.a KZ/11, sve u vezi s čl. 51. KZ/11 te je na temelju čl. 179.a KZ/11 osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, s time da mu je na temelju čl. 56. KZ/11 izrečena uvjetna osuda tako da se izrečena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine neće izvršiti ukoliko u roku od 3 (tri) godine ne poćini novo kazneno djelo.

1.3. Na temelju čl. 148. st. 1. u svezi s čl. 145. st. 1. i 2. toć. 1. i 6. ZKP/08-22 optuženom Alenu Stiću naloženo je da nadoknadi troškove kaznenog postupka u

ukupnom iznosu od 153,12 eura i to 20,40 eura na ime troškova svjedoka i 132,72 eura na ime paušalne svote u roku 15 dana od pravomoćnosti presude.

2. Protiv te presude u odnosu na njezin osuđujući dio žalbu je podnio optuženik Alen Stić po branitelju Borisu Kunčeku, odvjetniku, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede kaznenog zakona i odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine te predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. U smislu čl. 474. st. 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj: 152/08, 76709, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19., 80/22. i 36/24 - dalje ZKP/08-24) spis je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Varaždinu na obvezno razgledavanje, nakon čega je isti podneskom broj: KŽ-DO-564/2024-4 od 17. srpnja 2024. vraćen ovom drugostupanjskom sudu.

5. U skladu s odredbom čl. 475. st. 3. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj: 152/08, 76709, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19., 80/22., 36/24. i 72/25 – dalje: ZKP/08-25) sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u odsutnosti nadležnog državnog odvjetnika, optuženog Alena Stića te branitelja optuženika Borisa Kunčeka, odvjetnika, koji su o sjednici uredno obaviješteni.

6. Žalba nije osnovana.

7. Prije svega, ovaj žalbeni sud primjećuje da optuženik ostvarenje žalbene osnove povrede kaznenog zakona nalazi kao posljedicu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, u kakvom slučaju se, međutim, ne radi o ostvarenju te žalbene osnove, budući da se o povredi kaznenog zakona radi samo u situaciji kada žalitelj u svemu prihvaća činjenično stanje kako ga je utvrdio sud, ali smatra da je na isto pogrešno primijenjen kazneni zakon, s time da je povodom njegove žalbe, a sukladno ovlaštenju iz čl. 476. st. 1. ZKP/08-25, pobijana presuda ispitana i po službenoj dužnosti te nije utvrđeno da bi prvostupanjski sud ostvario neku od bitnih povreda odredaba kaznenog postupka taksativno navedenih u čl. 476. st. 1. toč. 1. ZKP/08, niti da bi na štetu žalitelja povrijedio kazneni zakon (čl. 476. st. 1. toč. 2. ZKP/08-25).

8. Ostvarenje žalbene osnove pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja žalitelj u bitnome nalazi kao posljedicu toga što prvostupanjski sud, po njegovom mišljenju, neosnovano nije prihvatio kao vjerodostojnu i istinitu njegovu obranu u kojoj je tijekom cijelog postupka dosljedno osporavao da bi se nasilno ponašao prema žrtvi, dok je s druge strane pogrešno postupio kada je kao vjerodostojan i istinit izvor saznanja o odlučnim i drugim važnim činjenicama u ovom predmetu ocijenio iskaz žrtve, premda je ista paušalno opisivala inkriminirane događaje, te ne postoji niti jedan materijalni dokaz koji bi takav njezin iskaz podupirao.

9. Suprotno optuženiku, prvostupanjski sud je na temelju pažljive, kritičke i sveobuhvatne analize i pravilne ocjene vjerodostojnosti svih izvedenih dokaza i to kako samih za sebe, tako i u međusobnoj povezanosti, pravilno postupio kada kao

vjerodostojan i istinit izvor saznanja o odlučnim i drugim relevantnim činjenicama glede kaznenog djela za koje je optuženika proglasio krivim (kazneno djelo protiv braka, obitelji i djece – nasiljem u obitelji iz čl. 179.a KZ/11, pobliže činjenično i pravno opisano pod toč. IV izreke pobijane presude) ocijenio iskaz žrtve.

9.1. Naime, prvostupanjski sud pravilno uočava da je žrtva tijekom cijelog postupka iskazivala vrlo uvjerljivo, okolnosno i dosljedno, u svezi čega ovaj žalbeni sud dodatno primjećuje da je ista u svom iskazu vrlo konkretno i precizno, iznoseći pritom niz detalja pa i onih specifičnih, opisivala u kojem razdoblju i na koji točno način se optuženik nasilno ponašao prema njoj (tako je primjerice konkretno navodila kako joj je višekratno prijetio da će ju ubiti, precizno je citirala riječi koje joj je govorio – da je nesposobna, glupa, kurva, šljama i sl., na koji način ju je fizički zlostavljao - tako da ju je gušio, šamarao, udarao rukama i nogama po tijelu, zbog čega je na tijelu imala plavice i ožiljke, pri čemu je opisala i niz specifičnih detalja, kao primjerice da ju je jedne zgrade u zimskim mjesecima kada je bila trudna tjerao van iz kuće, da je tijekom njezinog boravka u Njemačkoj sakrio putovnicu kćeri Lise Stić, te tražio da mu preda svoju bankovnu karticu, te da ju je u kolovozu 2020. kada ga je odlučila napustiti odveo u toalet te joj glavu gurnuo u WC školjku), s time da je uvjerljivo i okolnosno opisivala i emotivno stanje u kakvom se nalazila uslijed inkriminiranog ponašanja optuženika.

9.2. Takav uvjerljiv, okolnostan, dosljedan, precizan i detaljan iskaz se po stavu ovog žalbenog suda životno i logikom stvari nipošto ne očekuje od osobe koja iskazuje o događajima koji se stvarno nisu odigrali, odnosno ne na način kako ih opisuje, a kako to neosnovano u žalbi sugerira optuženik.

9.3. Imajući uz to dodatno u vidu da iskaz žrtve podupire i svjedokinja Marica Strahinja (majka žrtve) koja je osim posrednih saznanja koja je dobila od kćeri raspolagala i sa neposrednim saznanjima o inkriminiranim zbivanjima, pa je tako navela kako je u vrijeme kada je boravila kod njih u Njemačkoj čula da je optuženik znao govoriti da će ih sve ubiti, galamio je, a znao im je uzeti i ruter tako da nisu mogli komunicirati putem interneta, pri čemu se sjetila i specifičnog detalja da je optuženik nakon par dana „poludio“ te je nju i žrtvu istjerao iz kuće na što su iz parka nazvali njegovu baku i rekli joj da će sve prijaviti policiji, prvostupanjski sud je pravilno postupio kada je iskaz žrtve i te svjedokinje, za razliku od obrane optuženika, ocijenio kao vjerodostojan i istinit izvor saznanja o odlučnim i drugim relevantnim činjenicama u ovom predmetu.

9.4. Slijedom toga, sud prvog stupanja je s druge strane obranu optuženika u kojoj poriče počinjenje predmetnog kaznenog djela s pravom ocijenio kao konstrukciju s ciljem izbjegavanja kaznene odgovornosti za to djelo.

9.5. Stoga žalba optuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja nije prihvaćena.

10. Optuženik nije u pravu niti kada se žali zbog odluke o kaznenoj sankciji, uz bitnu argumentaciju da tijekom postupka nije utvrđeno bilo kakvo ozljeđivanje oštećenice, kao niti fizičke ili duševne posljedice.

10.1. Prije svega, po ocijeni ovog žalbenog suda, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio i vrednovao sve relevantne okolnosti važne za odluku o vrsti i mjeri kaznene sankcije, te proces njezine individualizacije.

10.2. Slijedom toga, a polazeći od stupnja krivnje s kojim je optuženik počinio terećeno kazneno djelo (izravna namjera prvog stupnja), prvostupanjski sud je cijeneći mu kao olakotno činjenicu da je zaposlen, otac dvoje djece, da se u međuvremenu pomirio sa žrtvom, a kao otegotno da je do sada već bio pravomoćno osuđivan zbog kaznenog djela iz čl. 235. st. 1. KZ/11 (oštećenje tuđe stvari), osudio na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, uz izricanje uvjetne osude prema kojoj se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ukoliko u roku od tri godine ne počini novo kazneno djelo, s pravom smatrajući da sve navedene okolnosti, naročito činjenica da se u međuvremenu pomirio sa žrtvom, opravdavaju uvjerenje da i bez izvršenja izrečene kazne zatvora ubuduće neće činiti kaznena djela.

10.3. Imajući uz sve navedeno dodatno na umu da se optuženik prema žrtvi nasilno ponašao u razdoblju od čak 5 godina, i to kako verbalno tako i fizički, a što upućuju na znatnu kriminalnu količinu, te njegovu upornost i ustrajnost u inkriminiranom ponašanju, tada po stavu ovog žalbenog suda, a suprotno optuženiku, nema govora o tome da je u konkretnom slučaju bilo mjesta izricanju blaže kaznene sankcije od one koju mu je prvostupanjski sud izrekao pobijanom presudom.

11. Budući da žalba optuženika nije osnovana, a kako ovo vijeće nije utvrdilo da bi sud prvog stupnja ostvario neku od povreda iz čl. 476. st. 1. toč. 1. i 2. ZKP/08-25 na čije postojanje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju čl. 482. ZKP/08-25 odlučiti kao u izreci ove presude.

U Varaždinu 27. siječnja 2026.

Predsjednik vijeća
Rajko Kipke

Broj zapisa: **9-30883-90077**

Kontrolni broj: **083dc-df35f-42ce9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.